

Roma întemeiază viziunea — Numărul unu

O interpretare personală

Jeff Pippenger

2024-06-28

Și în vremurile acelea mulți se vor ridica împotriva împăratului de la miazăzi; de asemenea, jefuitorii poporului tău se vor înălța ca să împlinească vedenia; dar vor cădea. Daniel 11:14.

Cuvântul „doctrină”, în contextul creștinismului, reprezintă adevărurile statornicite ale Bibliei. Diverse organizații care se declară creștine posedă diferite ansambluri de ceea ce ele definesc drept doctrine biblice, însă există un singur Adevăr. Distincția dintre „adevărul absolut” și „pluralism” este un subiect care depășește cadrul considerației noastre în acest punct.

अतएव पीलातुस ने उससे कहा, तो क्या तू राजा है? यीशु ने उत्तर दिया, तू कहता है कि मैं राजा हूँ। मैं इसी हेतु उत्पन्न हुआ, और इसी कारण जगत में आया, कसित्य की गवाही दूँ। जो कोई सत्य का है, वह मेरी वाणी सुनता है। पीलातुस ने उससे कहा, सत्य क्या है? और यह कहकर वह फिर यहूदियों के पास बाहर गया, और उनसे कहा, मैं उसमें कोई भी दोष नहीं पाता। यूहन्ना 18:37, 38.

Adevărul este Cuvântul lui Dumnezeu; este glasul Său și este Hristos Însuși.

„Ar trebui să cunoaștem noi înșine ce constituie creștinismul, ce este adevărul, care este credința pe care am primit-o, care sunt regulile Bibliei — regulile date nouă de cea mai înaltă autoritate. Sunt mulți care cred fără un temei pe care să-și întemeieze credința, fără dovezi suficiente cu privire la adevărul lucrului în cauză. Dacă este prezentată o idee care se armonizează cu propriile lor opinii preconcepute, sunt pe deplin gata să o accepte. Ei nu judecă de la cauză la efect; credința lor nu are nicio temelie autentică, iar în vremea încercării vor descoperi că au zidit pe nisip.”

„Onaj tko počiva zadovoljan svojim sadašnjim nesavršenim poznavanjem Svetoga pisma, misleći da mu je to dovoljno za spasenje, počiva u kobnoj obmani. Mnogi nisu temeljito opremljeni biblijskim dokazima kako bi mogli razlučiti zabludu i osuditi svu predaju i praznovjerje koje je podmetnuto kao istina. Sotona je u bogoslužje Bogu unio vlastite zamisli kako bi iskvario jednostavnost Kristova evanđelja. Velik broj onih koji tvrde da vjeruju sadašnju istinu ne zna što sačinjava vjeru jednom predanu svetima — Krist u vama, nada slave. Oni misle da brane stare međaše, ali su mlaki i ravnodušni. Ne znaju što znači utkati u svoje iskustvo i posjedovati stvarnu krepost ljubavi i vjere. Oni nisu marljivi proučavatelji Biblije, nego su lijeni i nepažljivi. Kad se pojave razlike u mišljenju glede odlomaka Svetoga pisma, oni koji nisu proučavali sa svrhom i nisu odlučni u pogledu onoga što vjeruju otpadaju od istine. Na sve bismo trebali snažno staviti nužnost da marljivo istražuju božansku istinu kako bi znali da doista znaju što je istina. Neki polažu pravo na veliko znanje i osjećaju se zadovoljni svojim stanjem, premda nemaju više revnosti za djelo, ni gorljivije ljubavi prema Bogu i prema dušama za koje je Krist umro, nego da Boga nikada nisu ni upoznali. Oni ne čitaju Bibliju [kako bi] prisvojili srž i obilje njezino vlastitim dušama. Ne osjećaju da je to glas Božji koji im govori. Ali ako želimo razumjeti put spasenja, ako želimo vidjeti zrake Sunca

pravednosti, moramo proučavati Sveto pismo sa svrhom, jer obećanja i proročanstva Biblije izlijevaju jasne zrake slave na božanski plan otkupljenja, koje velike istine nisu jasno shvaćene.” The 1888 Materials, 403.

Suntem datori să cunoaștem care sunt acele doctrine și cum să prezentăm, să statornicim și să apărăm acele adevăruri.

„În prezent nu ni se pare posibil ca cineva să fie nevoit să stea singur; dar, dacă Dumnezeu a vorbit vreodată prin mine, va veni vremea când vom fi aduși înaintea soboarelor și înaintea miilor din pricina Numelui Său, iar fiecare va trebui să dea temeiul credinței sale. Atunci se va abate cea mai severă cercetare critică asupra fiecărei poziții care a fost luată pentru adevăr. Avem, așadar, nevoie să studiem Cuvântul lui Dumnezeu, ca să știm de ce credem doctrinele pe care le susținem. Trebuie să cercetăm cu spirit critic oracolele vii ale lui Iehova.” Review and Herald, 18 decembrie 1888.

Pentru a fi aduși înaintea „miilor”, este evident că unii dintre apărătorii adevărului din zilele de pe urmă vor fi siliți să apere adevărul printr-un mijloc precum televiziunea sau transmisiunile pe internet. Cum altfel ar putea mii de oameni să urmărească mărturia dată de cei o sută patruzeci și patru de mii? Doctrinele pe care le susținem identifică temelia credinței noastre.

„Membrii bisericii vor fi încercați și puși la probă în mod individual. Ei vor fi așezați în împrejurări în care vor fi constrânși să dea mărturie pentru adevăr. Mulți vor fi chemați să vorbească înaintea consiliilor și în fața tribunalelor, poate separat și singuri. Experiența care i-ar fi ajutat în această situație de criză au neglijat să o dobândească, iar sufletele lor sunt împovărate de remușcări pentru ocaziile irosite și privilegiile neglijate.” Testimonies, volumul 5, 463.

Cuvântul lui Dumnezeu nu dă greș niciodată și, prin urmare, dacă urmează să fim numărați între cei o sută patruzeci și patru de mii, trebuie să știm ce credem pe baza a ceea ce este scris în Cuvântul lui Dumnezeu. Înainte de a sosi timpul încercării, când poporul lui Dumnezeu va fi constrâns să explice doctrinele pe care le crede, Dumnezeu îngăduie să fie introduse erori pentru a-Și constrânge poporul să cerceteze cu spirit critic Cuvântul Său.

„Faptul că nu există nicio controversă sau agitație în mijlocul poporului lui Dumnezeu nu trebuie socotit o dovadă concludentă că ei se țin cu tărie de doctrina sănătoasă. Există teme de teamă că ei nu fac o deosebire clară între adevăr și rătăcire. Când, prin cercetarea Scripturilor, nu se ridică întrebări noi, când nu apare nicio deosebire de părere care să-i determine pe oameni să cerceteze Biblia pentru ei înșiși, ca să se asigure că au adevărul, vor fi mulți acum, ca și în vremurile de demult, care se vor ține de tradiție și se vor închina la ceea ce nu cunosc.”

„Mi-a fost arătat că mulți dintre cei care mărturisesc a avea cunoștință despre adevărul prezent nu știu ce cred. Ei nu înțeleg dovezile credinței lor. Ei nu au o dreaptă apreciere a lucrării pentru timpul de față. Când va veni timpul încercării, sunt oameni care acum predică altora și care, cercetând pozițiile pe care le susțin, vor descoperi că sunt multe lucruri pentru care nu pot da niciun motiv satisfăcător. Până când nu au fost astfel puși la probă, nu și-au cunoscut marea neștiință. Și sunt mulți în biserică care consideră de la sine înțeles că înțeleg ceea ce cred; dar,

până când nu se ivește controversa, ei nu-și cunosc propria slăbiciune. Când vor fi despărțiți de cei de aceeași credință și siliți să stea singuri și izolați, pentru a-și explica credința, vor fi surprinși să vadă cât de confuze sunt ideile lor despre ceea ce au primit ca adevăr. Cert este că între noi a existat o depărtare de Dumnezeu cel viu și o întoarcere către oameni, punând omeneșul în locul înțelepciunii divine.”

„Dumnezeu Își va trezi poporul; dacă alte mijloace dau greș, între ei vor pătrunde erezii, care îi vor cerne, despărțind pleava de grâu. Domnul îi cheamă pe toți cei care cred Cuvântul Său să se trezească din somn. A venit o lumină prețioasă, potrivită pentru acest timp. Ea este adevărul Bibliei, arătând primejdiile care sunt chiar asupra noastră. Această lumină ar trebui să ne conducă la un studiu stăruitor al Scripturilor și la o cercetare cât se poate de riguroasă a pozițiilor pe care le susținem. Dumnezeu dorește ca toate aspectele și pozițiile adevărului să fie cercetate pe deplin și cu perseverență, cu rugăciune și post. Credincioșii nu trebuie să se odihnească în presupuneri și în idei neclare despre ceea ce constituie adevărul. Credința lor trebuie să fie întemeiată cu fermitate pe Cuvântul lui Dumnezeu, pentru ca, atunci când va veni timpul încercării și vor fi aduși înaintea sfaturilor ca să răspundă pentru credința lor, să poată da socoteală de nădejdea care este în ei, cu blândețe și teamă.

„Agitați, agitați, agitați. Subiectele pe care le prezentăm lumii trebuie să fie pentru noi o realitate vie. Este important ca, în apărarea doctrinelor pe care le considerăm articole fundamentale ale credinței, să nu ne îngăduim niciodată să folosim argumente care nu sunt pe deplin temeinice. Acestea pot sluji la reducerea la tăcere a unui împotrivor, dar nu onorează adevărul. Noi trebuie să prezentăm argumente solide, care nu numai să-i reducă la tăcere pe oponenții noștri, ci să suporte cea mai riguroasă și pătrunzătoare cercetare. În cazul acelor care s-au format ca polemiști, există un mare pericol ca ei să nu mânuiască în mod corect Cuvântul lui Dumnezeu. În întâmpinarea unui adversar, efortul nostru stăruitor ar trebui să fie acela de a prezenta subiectele într-un asemenea mod, încât să trezim convingerea în mintea lui, în loc să căutăm doar să dăm încredere credinciosului.”

„Indiferent care ar fi progresul intelectual al omului, să nu creadă nici măcar o clipă că nu mai este nevoie de o cercetare temeinică și continuă a Scripturilor pentru o lumină mai mare. Ca popor, suntem chemați în mod individual să fim studenți ai profeției. Trebuie să veghem cu seriozitate, pentru a putea discerne orice rază de lumină pe care Dumnezeu ne-o va prezenta. Trebuie să surprindem primele licăriri ale adevărului; iar prin studiu însoțit de rugăciune poate fi obținută o lumină mai clară, care poate fi adusă înaintea altora.” Testimonies, volumul 5, 708.

„studenții profeției” care, în cele din urmă, alcătuiesc cei o sută patruzeci și patru de mii vor fi „încercați și dovediți” în mod individual, înainte de confruntarea lor cu puterile pământești care aduc criza legii duminicale ce urmează să vină în curând și persecuția. Cei credincioși vor fi mai întâi „treziți” de Dumnezeu. Fecioarele adormite vor fi „trezite” din somnul în care au căzut în timpul întârzierii. Dacă nu se vor trezi prin solia pe care Dumnezeu a prezentat-o prin articolele care au fost trimise începând din iulie 2023, atunci Dumnezeu va îngădui ca „erezii” să „între ei”, ceea ce va desăvârși separarea grâului de neghină printr-un proces de cernere. Acum ne aflăm în acel proces de cernere.

Există trei opțiuni disponibile celor care au urmărit controversa privind identificarea corectă a Romei Moderne. O opțiune este că Statele Unite sunt Roma Modernă; alta este că puterea papală este Roma Modernă; iar a treia opțiune este că ambele poziții anterioare sunt incorecte și că o altă putere este reprezentată de tâlharii poporului lui Daniel, care se înalță pe ei înșiși, cad și statornicesc vedenia din versetul paisprezece al capitolului unsprezece din Daniel.

Ndzi lwela leswaku ku nga twanani loku malunghana ni leswaku Roma ya Manguva lawa i matimba ya Vupapa kumbe i United States, ku pfumeleriwe leswaku ku nghenisiwa eka nhlanganano lowu hi xikongomelo xo sindzisa vanhu va Yena ku dyondza rito ra Yena ra vuprofeta. Xikwembu xi tise ku holova loku tanihi ku kombisa tintswalo ta Xona. Ndzi lwela leswaku ku nga twanani loku ku kongomisiwe ngopfu eku lunghiseni vanhu va Yena eka maxangu lama taka, ku tlula ntsena ku kombisa leswaku hi mani loyi a nga ntiyiso ni loyi a hoxeke malunghana ni Roma ya Manguva lawa. Ku nga twanani loku ku pfumeleriwe naswona ku kunguhatiwe hi Xikwembu leswaku ku kombisa, eka hinkwavo lava navelaka ku vona, leswaku ku twisisa ka vona hi voxe ka rito ra Yena ra vuprofeta a ku helelanga kumbe ku hoxekile. Nihokwalaho, ku holova loku i vumbhoni bya tintswalo ta Xikwembu.

Дзяло закранае не толькі вызначэнне таго, хто ёсць уладаю, прадстаўленай разбойнікамі з народу твайго, але і тое, ці правільна ўжываецца метадалогія «радок за радком», якую абодва бакі гэтага спрэчнага пытання вызнаюць, што падтрымліваюць. Прарочыя правілы, звязаныя з метадалогіяй «радок за радком», уключаюць асаблівыя прарочыя прынцыпы, якія будуць часткаю працэсу прасеяння пшаніцы і кукалю. Тры элементы метадалогіі «радок за радком», якія, як я сцвярджаю, няправільна разумеюцца ў цяперашнім спрэчным пытанні, — гэта Хрыстос як Праўда, і Хрыстос як Альфа і Амега, і трайнае прымяненне прароцтва.

În cele din urmă, se va constata că aceia care susțin o înțelegere greșită a versetului paisprezece din Daniel unsprezece își întemeiază poziția doctrinară pe o interpretare personală.

Avem, de asemenea, cuvântul prorociei făcut și mai tare, la care bine faceți că luați aminte, ca la o lumină care strălucește într-un loc întunecos, până se va crăpa de ziuă și luceafărul de dimineată va răsări în inimile voastre; știind mai întâi aceasta: că nicio prorocie a Scripturii nu este de tâlcuire proprie. Căci prorocia n-a fost adusă odinioară prin voia omului, ci oamenii sfinți ai lui Dumnezeu au vorbit mânați de Duhul Sfânt. 2 Petru 1:19–21.

În controversa privitoare la versetul paisprezece, un exemplu a ceea ce înțeleg eu a fi o „interpretare personală” se găsește în Tragedia veacurilor.

„Așa cum Sabatul a devenit punctul special de controversă în întreaga creștinătate, iar autoritățile religioase și cele seculare s-au unit pentru a impune păzirea duminicii, refuzul stăruitor al unei mici minorități de a ceda cererii populare îi va face obiectul unei execrații universale. Se va susține că pușinii care se împotrivesc unei instituții a bisericii și unei legi a statului nu ar trebui să fie tolerați; că este mai bine ca ei să sufere decât ca națiuni întregi să fie aruncate în confuzie și fărădelege. Același argument a fost adus împotriva lui Hristos cu multe secole în urmă de către «mai-marii norodului». «Ne este de folos», a spus vicleanul Caiafa, «să moară un singur om pentru norod, și să nu piară tot neamul.» Ioan 11:50. Acest argument va

părea concludent; și, în cele din urmă, va fi emis un decret împotriva acelor care sfințesc Sabatul poruncii a patra, denunțându-i ca vrednici de cea mai aspră pedeapsă și dând poporului libertatea ca, după un anumit timp, să-i omoare. Romanismul în Lumea Veche și protestantismul apostat în Lumea Nouă vor urma un curs asemănător față de aceia care cinstesc toate preceptele divine.” Tragedia veacurilor, 615.

„Creștinătatea” reprezintă comunitatea mondială a creștinilor sau ansamblul colectiv al țărilor și culturilor cu majoritate creștină. Termenul este adesea folosit pentru a desemna acele părți ale lumii în care creștinismul este religia dominantă și a influențat în mod semnificativ cultura, legile și normele sociale. Creștinătatea cuprinde întinderea globală a creștinismului în ceea ce privește adepții săi, impactul cultural și importanța sa istorică. Fără a elimina repetiția care există în CD-ROM-ul Ellen White, cuvântul „Creștinătate” apare de o sută șaptezeci și șase de ori. Din punct de vedere geografic, sora White arată că Creștinătatea, în general, reprezintă Europa și Americile. În contextul surorii White, Europa este identificată ca Lumea Veche, iar Americile sunt Lumea Nouă.

„Dar fiara cu coarne ca de miel a fost văzută «ridicându-se din pământ». În loc să răstoarne alte puteri pentru a se întemeia, națiunea astfel reprezentată trebuie să se ridice pe un teritoriu mai înainte neocupat și să crească treptat și în mod pașnic. Prin urmare, ea nu putea să apară în mijlocul naționalităților înghesuite și în luptă ale Lumii Vechi — acea mare tulburare a «popoarelor, și gloatelor, și neamurilor, și limbilor». Ea trebuie căutată pe Continentul de Apus.”

„Koja se nacija Novoga svijeta 1798. godine uzdizala na vlast, obećavajući snagu i veličinu te privlačeci pozornost svijeta? Primjena simbola ne dopušta nikakvu sumnju. Jedna nacija, i samo jedna, odgovara obilježjima ovoga proročanstva; ono nedvosmisleno upućuje na Sjedinjene Američke Države.” Velika borba, 441.

បុរយោគចុងក្រោយនៃក្រុនុងកថាខណ្ឌឧដលែយើងកំពុងពិចារណា
ត្រូវបានយកទៅប្រើដើម្បីសន្និដ្ឋានថា «រូបមន្តកាតូលិកនិយមនៃក្រុនុងពិភពចាស់
និងប្រូតេស្តង់និយមក្នុងសាសនានៃក្រុនុងពិភពថ្មី» កំពុងកំណត់អត្តសញ្ញាណ
«រូបមន្តកាតូលិកនិយមនៃពិភពចាស់» ថាជាសម្មតចេញពីក្រុនុងសម័យយុគងងឹត
ហើយសហរដ្ឋអាមេរិក (ប្រូតេស្តង់និយមក្នុងសាសនា) ថាជារូបមន្តសម័យទំនើប
ដល់តំណាងដោយបុរយោគ «ប្រូតេស្តង់និយមក្នុងសាសនានៃក្រុនុងពិភពថ្មី»។ «ចាស់»
ត្រូវបានកំណត់ថាជាបុរេគុតិសាស្ត្រកន្លងមក ហើយ «ថ្មី»
ត្រូវបានកំណត់ថាជាបុរេគុតិសាស្ត្រសម័យទំនើប ឬបច្ចុប្បន្ន។ ការអនុវត្តបែបនេះ
បង្កឲ្យការយល់ដឹងដល់លោកស្រី White បានបង្កកើតឡើងរួចហើយ
អំពីទាំងគុំសុទសាសនិកលោក និងពិភពចាស់ និងពិភពថ្មី។

Cei care aplică afirmația în termenii istoriei trecute și viitoare identifică „o interpretare personală”, în contradicție directă cu sensul intenționat de sora White. Susținerea este că „Lumea Veche” reprezintă istoria trecută, iar „Lumea Nouă” o reprezintă pe cea modernă sau curentă (Nouă).

Pasajul spune: „va urmări.” Romanismul și protestantismul apostat „vor urma o cale asemănătoare față de cei care onorează toate preceptele divine.” Lumea Veche din pasaj este Europa, iar Lumea

Nouă sunt Americile. Sora White învață că întreaga lume trebuie să fie confruntată cu testul legii duminicale și că romanismul va lua conducerea în persecuțiile din Europa, iar protestantismul apostat va lua conducerea în persecuțiile din Americi. Americile și Europa sunt ceea ce este definit drept „Creștinătatea.” Atât romanismul, cât și protestantismul apostat „vor urma o cale asemănătoare față de cei care onorează toate preceptele divine.”

„Va urmări” indică o acțiune viitoare a ambelor puteri și este imposibil din punct de vedere gramatical să se sugereze că romanismul Lumii Vechi este puterea papală a Evului Întunecat. Persecuția exercitată de ambele puteri este la timpul viitor. Definiția expresiei este „va urmări” și înseamnă a urma sau a alerga după ceva cu intenția de a-l realiza ori de a-l dobândi. Aceasta implică o acțiune viitoare în care un individ sau un grup este angajat să caute în mod activ un scop sau un obiectiv.

Праза може да се примени во различни контексти: „Таа ќе се посвети на кариера во медицината“, што значи дека планира да работи кон тоа да стане медицински професионалец. „Тој ќе се посвети на стекнување диплома по инженерство“, што укажува дека има намера да студира инженерство во високообразовна установа. „Тимот ќе го продолжи проектот до неговото завршување“, што сугерира дека тимот ќе продолжи да работи на проектот сè додека не биде завршен. „Тие ќе поведат правна постапка против компанијата“, што значи дека имаат намера да преземат правни чекори за да се постапи по некоја неправда или да се побара правда. Општо земено, „ќе се стреми“ подразбира решителност, посветеност и јасна намера да се постигне одредена цел или исход во иднина.

Interpretarea particulară folosită pentru a susține că romanismul Lumii Vechi aparține trecutului istoric este apoi folosită ca un punct de sprijin pentru a susține o aplicare greșită a unei întreite aplicări a profetiei. Ea susține că întreita aplicare a Romei reprezintă Roma păgână, urmată de Roma papală și apoi de Statele Unite ca a treia dintre cele trei Rome. O aplicare greșită foarte asemănătoare a fost folosită la scurt timp după 11 septembrie 2001, când un grup s-a separat de mișcare din pricina cărții lui Ioel.

Controversa a început atunci la o adunare de tabără din Canada, unde aplicarea triplă a celor trei vai a fost incorporată în cartea lui Ioel pentru a învăța că islamul celei de-a treia vai era neamul care a venit împotriva țării în versetul șase al capitolului întâi. Acel neam este Roma papală, însă a fost introdusă o interpretare particulară care susținea că acel neam era islamul. Aplicarea triplă a celor trei vai stabilise islamul ca puterea de la 11 septembrie 2001, iar noua interpretare particulară insista că puterea papală din Ioel capitolul întâi era, de fapt, islamul. O interpretare particulară care respingea identificarea corectă a puterii papale în cartea lui Ioel a fost întărită printr-o aplicare greșită a celor trei vai. Acum este introdusă o interpretare particulară care pune deoparte puterea papală în favoarea Statelor Unite.

Lucrul care a fost este ceea ce va fi; și ceea ce s-a făcut este ceea ce se va face; și nu este nimic nou sub soare. Este oare vreun lucru despre care s-ar putea spune: „Vezi, acesta este nou”? El a fost deja în vremurile de demult, care au fost înaintea noastră. Eclesiastul 1:9, 10.

Controversele zilelor de pe urmă includ repetarea unor vechi controverse, iar capitolul unsprezece din Daniel cuprinde controversa lui Uriah Smith, care și-a impus interpretarea sa privată asupra simbolului împăratului de la miazănoapte. Procedând astfel, el a fabricat o înțelegere a capitolului unsprezece din Daniel care nu a produs decât întuneric. În aceste zile de pe urmă, controversele care se repetă constau în mod deosebit în identificarea rodului aplicării unor interpretări private asupra adevărului statornicit. Aceasta este ceea ce a făcut Smith în cartea sa, Daniel and the Revelation. Aceasta este ceea ce s-a făcut în controversa din cartea lui Ioel și acestea sunt aceleași dinamici care sunt folosite atunci când un paragraf din The Great Controversy evită definiția existentă în lume și în scrierile lui Ellen White cu privire la ceea ce reprezintă „Creștinătatea”, împreună cu respingerea regulilor de bază ale gramaticii, care arată că expresia „va urmări” identifică un eveniment viitor. Din acel punct de referință, conceptul eronat că „Lumea Veche” este istoria puterii papale de la 538 până la 1798 este apoi folosit pentru a argumenta împotriva înțelegerii statornicite a definiției unei triple aplicații a profeției.

“Tot ceea ce Dumnezeu a arătat, în istoria profetică, că avea să se împlinească în trecut s-a împlinit, și tot ceea ce încă urmează să vină, la vremea lui, se va împlini. Daniel, profetul lui Dumnezeu, stă la locul său. Ioan stă la locul său. În Apocalipsa, Leul din seminția lui Iuda a deschis, pentru cercetătorii profeției, cartea lui Daniel, și astfel Daniel stă la locul său. El își aduce mărturia, anume aceea pe care Domnul i-a descoperit-o în viziune despre marile și solemnele evenimente pe care trebuie să le cunoaștem, stând chiar pe pragul împlinirii lor.

„În istorie și profeție, Cuvântul lui Dumnezeu înfățișează conflictul îndelungat dintre adevăr și răătăcire. Acest conflict este încă în desfășurare. Lucrurile care au fost se vor repeta. Vechile controverse vor fi reînviolate, iar teorii noi vor apărea neîncetat. Dar poporul lui Dumnezeu, care, prin credința sa și prin împlinirea profeției, a avut o parte în proclamarea soliilor primului, celui de-al doilea și celui de-al treilea înger, știe unde stă. Ei au o experiență mai prețioasă decât aurul curat. Ei trebuie să stea neclintiți ca o stâncă, păstrând până la sfârșit începutul încrederii lor cu statornicie.” Selected Message, book 2, 109.

Se poate demonstra cu ușurință că Sora White identifică „începutul încrederii lor”, al lui Pavel, drept adevărurile fundamentale ale adventismului. Milleriții au învățat că tâlharii poporului tău erau puterea papală, iar din 1989 încoace mișcarea celor o sută patruzeci și patru de mii a identificat în mod repetat același înțeles al simbolului ca și milleriții. Acum există o „teorie nouă” cu privire la cine sunt tâlharii poporului tău, iar ea a reînviat o veche controversă, în sensul că folosește o identificare greșită a unui simbol profetic consacrat pentru a construi un model profetic ridicat pe nisip. Fie că a fost interpretarea particulară a lui Smith, sau aplicarea greșită a neamului din Ioel capitolul unu, sau identificarea Statelor Unite ca Roma modernă, toate aceste trei sofisme atacă înțelegerea corectă a Romei papale în zilele din urmă și, făcând astfel, atacă simbolul care stabilește viziunea profetică ce identifică dacă poporul lui Dumnezeu piere sau trăiește.

În viitor, romanismul în Europa și protestantismul apostat în Americi „vor porni” persecuția împotriva păzitorilor Sabatului, așa cum s-a făcut de-a lungul întregii istorii sacre.

“Dumnezeu Își va trezi poporul; dacă alte mijloace dau greș, între ei vor pătrunde erezii, care îi vor cerne, despărțind pleava de grâu. Domnul îi cheamă pe toți cei care cred cuvântul Său să se

trezească din somn. O lumină prețioasă a venit, potrivită pentru acest timp. Ea este adevărul Bibliei, arătând primejdiile care sunt chiar asupra noastră. Această lumină ar trebui să ne conducă la un studiu stăruitor al Scripturilor și la o examinare cât se poate de critică a pozițiilor pe care le susținem. Dumnezeu dorește ca toate aspectele și pozițiile adevărului să fie cercetate pe deplin și cu perseverență, cu rugăciune și post. Credincioșii nu trebuie să se odihnească în presupuneri și idei neclare cu privire la ceea ce constituie adevărul.” Gospel Workers, 299.

Vom continua aceste gânduri în articolul următor.